

נודלמן (בשורה האמצעית מימין) בתמונת המחזור של בית-הספר לרפואה בקרים, 1956. המערכת אכזרית. היא מחסלת מי שמרים קול!

לי יותר ואני אהיה יותר חזק ואוכל להחזיק את החברה בגרון ובגוף שלה ואני אהיה יותר עשיר ויהיה לי יותר טוב. אבל האינטרס של התנועה הציונית דורש שיבואו יותר יהודים ושיבואו יותר רופאים וזה מסכן אותי, כי אז תהיה לי פחות הכנסה. אם נחזור לרופא הברזילאי, טענתי שאסור לפטר אותו. וייצמן אמר לי שהוא דיבר עם מרדכי גור, שר-הבריאות, והוא אמר לו שזה רופא לא טוב. הסברתי שאני מנהל-המחלקה שלו ואני חושב שהוא רופא טוב מאוד. ובסוף פיטרו אותו, כמו את כל שאר רופאי המחלקה שניהלתי.

● דיברת על רשלנות רפואית?
כן. היתה לפני כמה זמן כתבה בעיתון על כחורה שנפטרה בזמן הפרייה מבחנה, ולא בודקים מה קרה איתה. מנכ"ל משרד-הבריאות אמר שבבודקים בוועדות, ושהוועדות הן סודיות. הם ממנים ועדות כדי לסגור עניין ולזרוק חול בעיניים. הוא אמר שהחקירה עוד לא נגמרה. תאמיני לי שכל ועדה יכולה לסיים את החקירה כיום אחד.

● טוענים שאם יגידו מי חברי הוועדה, יהיו עליהם לחצים רבים והם לא יוכלו לעבוד.

לטובת המערכת ולטובת הציבור, הכל צריך להיות יותר פתוח. אין לפחד מתביעות מישפ"טיות, להיפך. זה יחזק את המערכת. זה יעשה

עכשיו בגלל התגובות, מאשר הייתי קודם. **● פחדת להוציא את הספר?**
היו לי הרבה היסוסים. אחר מהם היה מכיוון שאני כותב על שטח רפואי, אני כותב שהציבור מפחד כעצמו לרדת את האמת בשטח שמירת בריאות גופו ואפילו נפשו. במשך דורות היה מקובל, לטובת החולה, עוד בזמן היפוקרטס, לשמור את הפאשלות בסוד. אני הגעתי למסקנה ששמירת הסודיות מסכנת את הציבור, ושהיום אנחנו לא במצב של לפני אלפיים שנה, כשהציבור לא הבין.

היום אני חושב שהציבור צריך לדעת, כי הוא די מפותח, כעיקר בארץ, ואם הוא ידע את האמת, אפשר יהיה לעצור את הגלגל ההולך לכיוון הריסה טוטאלית של מערכת-הבריאות. היו לי היסוסים. כרופא התחנכתי לשמור על סודיות המיקצוע. יש שני דברים העומדים בראש סולם העדיפויות של הרופא: בריאות החולה ושמירת הסודיות. אני חושב שהבריאות חשובה יותר. בינתיים מה שמתרחש הוא שלא מספרים לציבור אף פעם. מדי פעם מתפרסמים סיפורים על רשלנות רפואית, וזה נראה כאילו אלה דברים מיקריים.

● ואתה טוען שזו שיטה, שאלה אינן תופעות מיקריות?

הרשלנות היא לא מיקרית, אלא שיטה שנובעת מהמערכת הפגומה. אפילו שאתה נקי, אתה לא תוכל להישאר נקי, אם יכסו אותך בכובץ עד הגרון.

יש כארץ הרכה רופאים מצויינים והרבה רופאים נאמנים למיקצוע. 30 אחוז מהטלפונים שקיבלתי היו מרופאים שטילפנו כדי לעודד אותי. כשקיבלתי לנהל את המחלקה הכירורגית באשקלון, היו בה שמונה רופאים שלא הכרתי. לקח כמה חודשים וכשהסברתי להם מה אני חושב על הרפואה הציבורית, הם הלכו אחרי וסיכנו את הקריירה שלהם ובסוף כולם פוטרו. המימסד היה נגד, אבל הם הלכו יחד.

בין השמונה היה מיקרה מיוחד שנלחמתי כשבילו וראיתי כפיטוריו שלו פגיעה חמורה לא רק כאיש, אלא כאינטרסים של המדינה. המדובר היה ברופא ברזילאי, יונג אברסיאם. הוא היה מאוד חשוב למחלקה ולאכולוסיה מהנגב. הלכתי לשר עזר וייצמן ולח"כ בנימין בן-אליעזר, ואמרתי שאנחנו במרדינו עושים מאיש נאמן איש עויין ושאנחנו פוגעים בעצמנו.

אני טוען שיש קשר של המימסד נגד האוכ"ל וסויה.

● למה?
אני חושב שהתנועה הציונית נתקלה במיבנה החברתי, שהיום הוא אנטי-ציוני. תנועה לאומית במחתרת היא שיוויונית. שם אין הבדל בין אציל לפועל. במדינה נוצר מצב שהמיבנה מבוסס על אינטרסים של גילדות, וזה מתנגש עם התנועה הציונית, כמו שאני מכין אותה. אני נמצא בגילדה רפואית והאינטרס שלי לשמור שיהיו כמה שפחות רופאים — כך ישלמו

עולה לו במישרתו ובקריירה שלו. נודלמן שימש כממשל המחלקה הכירורגית בבית-החולים הממשלתי באשקלון. יחד איתו עבד צוות של שמונה רופאים. הוא מקדיש פרק שלם בסיפורו לתיאור מה שהוא מכנה "המחלקה שחוסלה". הוא מספר כיצד למד להכיר את הרופאים שעבדו במחיצתו וכיצד למדו הם להכיר אותו ואת "שיגעונותיו". במשך הזמן אימצו את דיעותיו האידיאליסטיות על הרפואה. מערכת-הבריאות לא רוותה נחת. בלשון המעטה, מדיעות אלה, ואט-אט פוטרו כל הרופאים במחלקה. כולל נודלמן עצמו. המנהל.

כשהוא מספר את קורותיו הוא אינו ממורמר, להיפך. הוא מסביר הכל בחיך, בשקט, ללא כעס או רגשות נקמות. יש לו עיניים כחולות ויודות וטובות. יש לו שיער שיבה (פעם הייתי שחור לגמרי, הוא אומר, "ואז היה קל לזהות שאני יהודי").

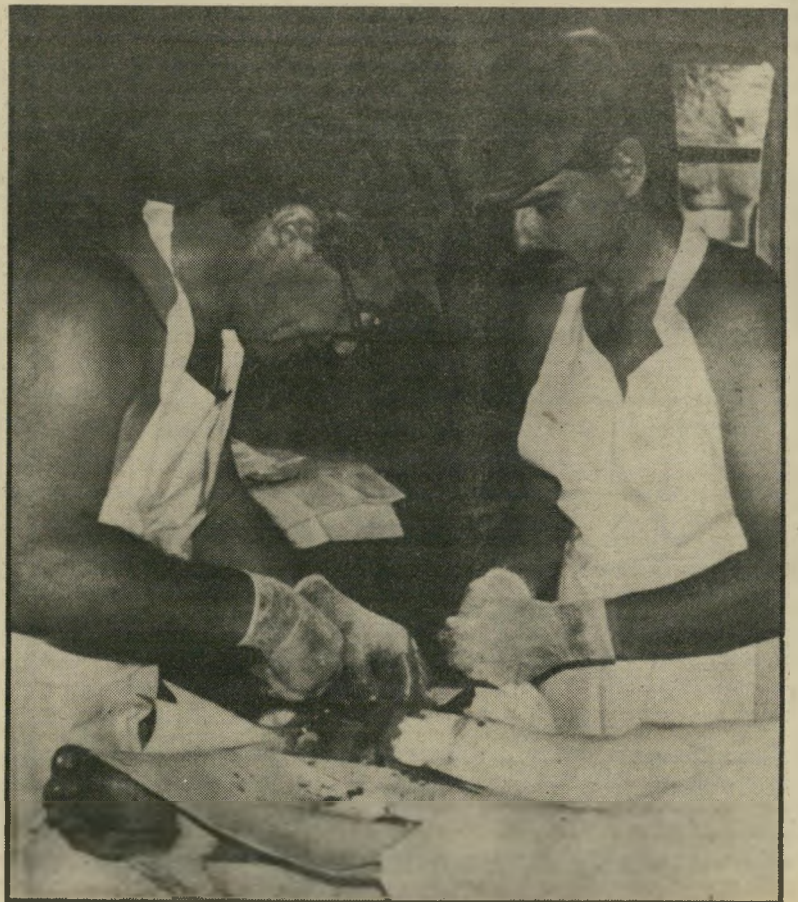
על כורסה מיוחדת בקצה חדר-האורחים יושבת ורה, כלבת קוקר-ספניאל חומה. מדי פעם היא נגישה אל נודלמן ומניחה את ראשה על ברכו והוא מלטף אותה בעדינות. למרות שפוטר בצורה בוטה מתפקידו, הוא אינו חושש לעתידו המיקצועי. הוא יודע שהוא רופא טוב ויש לו כמה רעיונות לגבי המשך הקריירה שלו. הוא ינסה, כך הוא מסביר, לשנות את המערכת מבחוץ. אחרי שלא איפשרו לו לשנות אותה מבפנים.

במערכת-הבריאות סבורים שנודלמן הוא סתם עושה-צרות מיקצועי, שאין טעם להתעסק איתו. ולכן פוטר. הוא אינו מתרגש מזה ומכוך, על חשבון קידומו המיקצועי, להמשיך ולומר את מה שהוא חושב ולהמשיך שיד לבדוק בדיעותיו הביקורתיות על המערכת.

הוא נא לספר שהספר שלו יצא בז'רמני גם בעברית וגם ברוסית, ומסביר שכתב אותו בשתי שפות. באופן פסיבי אני יודע עברית 100 אחוז. עבדתי עם קרוב מישפחה שלי שכתב בעברית. אני יודע בדיוק מה אני רוצה לומר, אני גם יכול לתקן בעברית. אבל עשינו את זה ביחד בשתי השפות.

● איזה תגובות קיבלת על הספר?
אף טלפון לא היה שלי. אף אחד לא קילל אותי. הופתעתי, כי במיקרים פחות חריפים יש לפעמים מטלפנים אנונימיים שמקללים מן העבר השני של הקו. הפעם זה לא היה.

● אנשים הזדהו?
כולם. הם השאירו לי מיספר-טלפון וכתובת, כולם הציעו עזרה. לעומת זאת לא היתה שום תגובה מהמוסדות הרפואיים. אבל התקשרו הרבה מערייות, למשל מפתח-תיקוה, באר-שבע,

נודלמן (משמאל) מנתח במילחמת-הלבנון (1982) - במשך 30 שנה שאני עובד כרופא, לא היתה נגדי תלונה אחת!